

K rodokmenu:

Prapraděd Karel Janáček, který se oženil dne 14.2. 1816 ve věku 28 let s Magdalenou, dcerou chalupníka Jakuba Ondráčka ze Sobíňova čp. 27, 23 letou, byl tehdy také voják od Landwehru, /domobraný/slavného c.k. regimentu Kučera, když je oddával učený lokalista sopotský P. Jan Šeměbera. Manželka mu však zemřela ve věku 30 let dne 5. května 1823, zaopatřena svátostmi, stejně jako její manžel, který zemřel, jak víte také v květnu 15.5.1855. Po smrti své manželky se Karel oženil podruhé, jak víte, ale datum toho sňatku jsem nějak zapomněl poznamenat, bylo zase ý jiné matrice.

Díval jsem se na pohřby, které z toho čísla 27. byly potom vystrojeny v následujících letech: bývalý hospodář dědeček Jakub Ondráček, ve věku 73 let zemřel 11. května 1828, měsíční synek Karel 4. května 1829, už před tím v červnu po smrti první ženy nesli na hřbitov malou Pepičku její svobodné sestry Kačky Ondráčkové, pak měla pohřeb 23 letá Mařenka, dcera hospodáře, mladá chot tkalce Tomáše Laštovičky 25.4.1841, pak zase děti další generace František 7.5.1849 a Pepíček 17.5.1850, a protože u nich bývali také ještě nějací lidé v nájmu, v podruží, jde třeba bratr hospodáře Josef, tkadlec s manželkou Marií roz. Lunarovou/1856/, umřela tam u nich 9. září 1864 také Magdalena Vltavská, žena chudého podruha 64 letá, zaopatřená. Pak je smrt vynechávala skoro 20 roků, až si zase přišla pro 7letého Pepíka, syna hospodářova bratra Karla trochu dříve zjara 30. března 1883.... Jeho otec také tkalčil.

A generace předcházející, která platila ještě krutější daň válce v době, když jak veršoval chotěbořský katecheta prof. P. Boštík - " ..když Napoleon na válečném oři se projízděl po šarlatovém moři..." neměla život bez problémů.

Ten padlý voják Karel se narodil v Bílku/čp. 6 ?/ tehdy se ještě čísla nevnala a nebyla/7. dubna 1757, a následujícího dne jej pokřtil kaplan P. Ignác Lochmann. Otec jeho byl Jan, syn Jana, a matka Anna, Subd. Poln. /^{enpes} poddání polenští/. Kmotrem mu byl Jan Keřkovský a dalšími svědky křtu Martin Masnej/Mastný/a Magdalena Kavkova, nejspíše také nějak příbuzní s rodiči dítěte. Víc zápis neprozradil, ale jsem rád, že je tam aspoň křestní jméno děda Jana, což jinak nebylo. Asi půltřetího roku před tím dostal stejné jméno Karel, i s označením Boromejský příbuzný synek Matěje Janáčka, syna Pavla, narozený 23.8.1754. A jeho kmotrem byl asi týž Jan Keřkovský, a dítě se narodilo v Dolní Huti. A stejný kněz zapsal jako svědky Tomáše a Kateřinu Janáčkovy. Za půl roku potom se tam narodil František, syn Jana, ale syna Jakubova.

Když bylo Karlovi 24 a půl roku, a psal se rok 1781, vydal císař Josef II. v říjnu toleranční patent, kterým dovoloval vyznání pravoslavné,

augsburské/luterské/a helvetské/kalvínské/. Ač český překlad toho výnosu byl znám až později, začala čilá agitace pro vystupování z církve katolické, že je to přání císaře, že jim z toho kyne mnoho dobrého, že se zbaví desátků, nebudou muset ke zpovědi atd.. Také v Křížové bylo asi velmi živo, a mnoho Sobiňovských opustilo Církev, a s nimi i Karel a asi i jeho rodina, příbuzní a přátelé. Když se ženil, byla jeho nevěsta ještě katolička, 19 letá dcera Jakuba Fialy z Bílku čp. 21 Anička, a ženich byl Voják od regimentu Wartensleben, Companie Frankenstein, a při svatbě dne 13. února 1787, kdy je oddával v Sopotech kaplan P. Jakub Čepl, byli za svědky Jan Dvořák, tkadlec bielecký a Franc Keřkovský, voják od Wartensleben, a to byl nejspíše ženichův bratranc, a sloužil asi u téhož pluku a možná i setniny, takže byli i na vojně pohromadě, a snad ani ne daleko. Kasárna tehdy ještě nebyla taková jako později a ještě dnes, vojáci bývali po vesnicích umístěni.

Manželům se narodilo několik dětí. Ženichovi při sňatku bylo 28 let, zápis ho udělal mladším, než doopravdy byl, ač jinak v tamních matrikách bývalo stáří dost přibližné, zatímco jinde se často musí počítat s odchylkou až o 5 i více let. Ve skutečnosti mu už bylo celých 30. Sám se narodil ve válečném roce bitvy u Kolína s Prusy, a do války sám také musel a víte sám, že se nevrátil. Snad i to víte, kde své kosti složil, ve které bitvě, nebo lazaretu. Jejich děti byly:

Magdalena, narozena 18.12.1787 v Bílku čp. 10. Za kmotru byla Magdalena Vrabencova/Brabencova/ a Antonín Pěch, který se svou manželkou byl také za kmotra následujícímu dítěti.

Karel, narozený 6.1.1789 již v čp. 6, jemuž kmotrovali Antonín Pěch s manželkou Františkou Pěchovou. Otec nebo strýc Tomáš měl za manželku Ludmilu, dceru Jakuba Janáčka ze Sobiňova. O tomto synu Karlovi už byla řeč dříve.

Františka, narozená 21.8.1791 byla třetí a poslední dítě, při křtu hlášena jako helvetka, ale v zápisu je poznámka pozdější. Ze se už hlásí jako katolička, snad při své svatbě.

Víc dětí těchto rodičů matrika nemá, jen v sousedním čísle pop. 5. se narodil 2.3.1793 malý Pepíček, který má rubriku "otec" prázdnou, a jako matka je zapsána Anna Fialová, jak se za svobodna jmenovala manželka vojáka Karla Janáčka, a kmotrou byla synkovi Kateřina Janáčkova, mlynářka. Ale po dalších osudech jejích jsem nepátral.

S Francií bojovalo Rakousko ještě před nástupem Napoleona k moci, z jara 1793 byla bitva u Neerwind, snad byl Karel mezi padlými už tehdy?

Hledal jsem sňatek rodičů Karlových někdy před tím rokem 1757, ale dloho jsem nepřipadl na hledaného Jana, syna Janova, až 20 a půl roku před narozením Karla, který byl asi posledním dítětem rodičů. Zápis je latinský bez rubrik, dost sdílný a obsáhlý. V doslovném překladu zní: "31.7.1736 z Bílku po vykonaných třech ohláškách, totíž 29. června, 8. a 15. července v manželství byl potvrzen počestný mládenec J a n , legitimní syn Jana Janáčka z Bílku, s poctivou dívkou/služebnou?/ Annou, manželskou dezerou Ondřeje Janáčka v přítomnosti svědků Jana Janáčka a Běty Janáčkovy z Markvatic s prominutím/dispenzí/arcibiskupským třetího stupně stejného pokrevenství od P. Tobiáše Sobotky, faráře." Rodiče tedy byli bratranci, ale číslo domu tehdy ještě nebylo.

Z toho oddacího zápisu plyne, že ženich byl z Bílku, ale není uvedeno, odkud byla nevěsta, zda z Markvatic, odkud byli svědkové, nebo snad ze Sobiňova, kde bylo Janáčků také dost. Hledal jsem tedy v druhé matrice krucemburské od r. 1702 křty dětí z Bílku, ale jako by tam ještě tato vesnice nepatřila, nebo ještě neexistovala. Spíše tam bylo označení "z pily", nebo "hamru" či "huti". Teprve asi r. 1714 začínají vše zápisu z Bílku ale stále jen zřídka, zdá se, že to byla jen malá vesnička. Jednou je tam myslím užito výrazu "pod Bílkem" nebo, z pod Bílku". Stáří těch snoubenců, rodičů Karla, padlého vojína, není uvedeno, ale jeho otec Jan syn Jana je s největší pravděpodobností asi ten, který

se narodil 26. července 1711 J a n Janáček, syn Jana z Hamru,
a /jeho manželky/ Doroty. Příjmení a rodiště matky není zapsáno. Kmotrem mu byl Jan Janáček, a za svědky Jan Zvolánek z Hamru a Magdalena Janáčkova ze Sobiňova. Při svatbě mu tedy bylo 25 let. A na přibližné datum jeho narození ukazuje také úmrtní zápis Jana Janáčka, chalupníka z Bílku čp. 6., který zemřel 18. března 1792 ve vysokém věku 82 let. Tak skoro s jistotou máme zjištěného tohoto předka Jana "syna Janova."

Narodil se tedy otec Karlův J a n Janáček 26.7.1711 v Bílku-hamru, a ženil se 31.7.1736 asi jako budoucí hospodář po svém otci na té usedlosti chalupnické se svou sestřenicí Annou, dcerou Ondřeje Janáčka. Ale svatbu se mi v matrice krucemburské nepodařilo nalézt. Jenom jejich úmrtní zápisu jsou asi správné. Anna manželka zemřela dne 24.2. 1766 ve stáří 50 let, ale její narození okolo r. 1715 jsem nenašel, pouze r. 1717 narození Kateřiny, dcery Ondřeje Janáčka ze Sobiňova, což by mohla být sestra té Anny. Jeden Ondřej Janáček ze Sobiňova zemřel 28.5.1738 ve věku 41 roků, ten mohl být snad otcem té Kateřiny, ale na otce Anny, byla-li starší, už se časově tak nehodí, a protože svědkové při jejich svatbě byli z Markvatic, zdá se, že otcem nevěsty byl onen Ondřej Janáček, narozený 25.9.1658, jak je zapsaný v křesťanském indexu libickém. Jenže pracovníci archivu mi tvrdí, že to sice v rejstříku napsáno je-to jsem si zkontroloval - a našel jsem tam ještě Bětu J. ze Sobiňova 11.4.1664, a že místo otazníku místo křestního jména Janáčka, nar. 22.12./!/1658 v Markv. má být jméno Dorota/, ale že tak stará libická matrika tam není. Co řekli platí, do regálů se podívat sám nemohu. Ovšem z rejstříku je vidět, že těch zápisů Janáčků je v Libici poměrně málo, že musejí být ještě někde jinde, a skutečně jsou v Křížové, /v té vsi bylo také Janáčků dost/a ve Studenci. Tam jsem našel Kateřinu z pily pod Bílkem r. 1670, Annu ze Zvolanova, Václava z Hamru r. 1672, Václava a Dorotu z Markv. 1673, a 76, ale ze Sobiňova jen jedinou Marii, narozenou 1678. Až r. 1782 jsem tam našel úmrtní Anny J. z Podmoklan. Abych tedy přidal ještě jedno datum Jana Janáčka. Úmrtní zápis ze dne 15.2.1760 tvrdí, že byl "pohřben Jan Janáček z Bílku, starý 80 let na hřbitově filiálního kostela ve spojení sv. Matky církve

V. Sotinové v polovině 18. století během 20 let (1741-61) byly křtěny
děti z 8 mě podle Janáčkův:

- 1.) Matěj Janáček, \varnothing Katerina
 - 2.) Pavel, syn Jakuba (9.11.1745) Magdalena, dcera Jana Janáčka,
po smrti manžela se vdala za V.
Růžicku z Kerkova 6.11.1758.
 - 3.) Lukáš, syn Ondřeje (28.1.1747) Anna, dcera Jana Vepřovského a D. Lusi
 - 4.) Jan, syn Lukáše (28.10.1749) Rosalie, dcera Jindřicha Jelínka ze Sopot
 - 5.) Martin, syn Tomáše (19.XI.1753) Magdalena, dcera Františka Periny ze Sotinova,
(otec znadu jmenovány aby byly velmi chudé) čp. 34.
 - 6.) Vaclav (syn Václava), \varnothing Anna
+ 14.3.1768
 - 7.) Jan, syn Matěje (25.1.1756) Katerina, dc. Tomáše Jelínka ze Sotinova.
 - 8.) Vojtěch, dělník \varnothing čp. 13. statek
+ 3.4.1773 (72r.)
- Otec i jeho bratři, většinou měl byli bratři, byli všichni v předešlé římské generaci. Bylo ve vsi Ačklo rodin více. Když bylo zavedeno osídlování domů r. 1770, žil pod ve slatkou čp. 13, č. 46. a v chaloupě č. 5. Z matrik první rodice byli Tomáš a Marie okolo r. 1667. Meti, syny Václava, Tomáše, Ondřeje, Lukáše, Jana. Nelze soudit nic, zda všechno Tomáše byl ve vsi ještě jiný člen rodu jako hospodář kromě Jana.
- V Křížové žil r. 1697 Jakub J. s Dorotou, v Markvarech byli na řadě před r. 1700. O Bilku je jinde zmínka. Janečkovi byli v Benátkách a Kohoutové.

náš hledaný první Jan,otec syna Jana narozeného r.1711,spadalo by jeho narození do doby kolem r.1680 snad také v Bílku,ale právě v té době 1679-86 zeje v matrice v Křížové mezera,tehdy se do ní nezapisovalo,ani v ~~špýze~~ Studenci jsem ty zápisy nenašel z Vašeho rodu, ač je možné,že se se ještě k tomu hledání tam vrátím.Pro stručnost zápisů nevíme,jak se jmenovali rodiče toho prvního Jana J.z Bílku,který žil v letech 1680-1760.Jsme odkázáni zatím jen na dohady.Z rodin,které žily v Bílku okolo r.1740 známe na př.Keřkovských,Bělouškovy,Pěchovy,Havlíčkovy,Paulovy,Dvořákovy,Bednářovy,Brabencovy,Fialovy a Chlebečkovy.V té době,kdy zde vůbec matriky začínají,dával křtit své děti Tomáš Janáček ze Sobiňova a za kmotry někdy šli Tomáš Chlebeček z pily a Salomena Chl.A když potom Chlebečkovi synové Řehoř a Jan měli sami r.1696 narozené děti,byli jim za kmotry Jakub,syn Pavla Janáčka,Anna,sestra jeho,a nejspíše další sestra Mařa J.z pily tak posloužila neznámé Katušce matky Kateriny,jejíž příjmení chybí.Proto se zdá,že ten otec těchto kmotrů,Pavel,žil asi v Bílku,a mohl být otcem toho Jana,narozeného okolo r.1680.V tomto případě by mohly vnést více světla do nejistoty pozemkové knihy,kde by mohl být zápis hospodářů té "čtvrtnické"živnosti čp.6,která snad už tehdy rodině náležela.Že tam Pavel žil,je patrné ze zápisu jeho manželky Anny, která tam zemřela 22.1.1712 ve stáří 56 let nezaopatřena asi pro náhlou smrt.Její narození tedy lze položit do doby kolem r.1650,což by stačila,aby mohla být matkou dětí,které mohly posloužit kmotrovstvím o 40 roků později.Narození Pavla by připadlo potom asi k roku 1650-5.Jeho bratrem mohl být Václav Janáček z Bílku,který zemřel 25.12.1721 ve stáří 80 let,takže se narodil asi r.1641.Dál pomocí matrik do minulosti se už nedostanem.Z gruntovních zápisů by se daly rozlišit rodiny Janáčkovy v Bílku.Tato,kterou sledujeme,žila asi v čp.6.Tam žil jako řezník bratr padlého vojína Karla Jan Janáček, který se 10.2.1768 oženil a Annou,dcerou Jana Keřkovského z Bílku.Třetí dítě se mu narodilo r.1774 už v jiné chalupě,čp.13.Staršímu synovi byl r.1771 kmotrem Fr.Janáček,mlynář v Chotěboři.Toho roku zemřel v chalupě čp.10 řezník Martin Janáček,58 letý,jehož dcera Dorlička se předtím vdala za Fr.Dymáčka v Dolní Huti.A z toho domu byl také mladý mlynářský tovaryš František,který se 16.července 1782 20letý utopil.----- A Janáčkové žili tehdy také ve mlýně v Bílku čp.17. Byl tam Jan Janáček mlynář,jehož dcery se vdaly do měst,Kačka za Jana Urbanidesa z Chotěboře a Anna za Jiřího Ningera/1739-43/,Terezka za Jana Vyhánka a Magda už po smrti otce za Jana Svidu z Heřm.Městce /1747,61/.Mlynářem se stal Josef,s manželkou Terezií a po něm Jan,manžel Kateřiny Bělouškové....

Pravděpodobně nejstarší předek v Bilku:

48

IX.	<u>Pavel Janáček</u> s manželkou Annou, rozenou?	
	* okolo r. 1655, o.?	* okolo r. 1656.
	zemřel po r. 1712.	+ 22. 1. 1712 v Bilku ve věku 56 let.
		?
VIII.	<u>Jan Janáček z Hamru-Huti</u> , o. <u>Dorota rov.?</u>	
	* okolo r. 1680	* okolo 1692
	+ 15. 2. 1760 ve věku 80 let v Bilku.	+ 24. 8. 1762 ve věku 70 let.

dětí jejich:

VII. Jan * 2. 7. 1741 - Martin * 14. 10. 1712 - Alžběta * 12. 12. 1716.

Doh. bylo snad ještě víc. Dodatečně se ještě objeví chybějící zápis, křesťan a oddací, případně úmrtní.

Současné soubě podání Jana a Doroty J. z Hamru, vyskytuje se zápis dalších dvoře rodin:

Václava a Doroty Janáčkových z Huti,
a Tomáše a Magdaleny Janáčkové z Pily.

Oběma synům Jana a Doroty z Bilku byl kmenem Jan Janáček, asi ze Sobinova, a dcera Magdalena Janáčková, snad Jirina manželka ze Sobinova, která byla také kmenovou Annou (*r. 1712), dcéri Václava a Doroty z Huti. Zde se aleby že uváděny rodiny byly přibuzné.

Další list ukazuje pokračování rodiny v Bilku.

Sokračování rodov v Bílkov:

str. 5.

VII. Jan Jancíček, syn Jana (31.4.1730) Anna, dcera Ondřeje
z Hamru. Jancíčka (z Herkovic?)
† 2.4.1771.
† 18.3.1792 v čp. 6.

děti:

Jan, asi nejstarší, římč., ženatý 11.2.1768 s Annou, dcerou Jana
Kerkovského z Bílkov, přibudenou. Od r. 1773 žil v obci -
nupě č. 13.2.1782 †, jin zemřel synek Kristián.

Proslov se vzdal v 1772 za K. Dymáčkovou, skořec z Huti, č. 14.
Terezie " 1768 za J. Čapka z Chotěvce. *)

VIII. Karel Jancíček, syn ~~Antonína~~^{13.2.1787}, s Annou, dcerou Jakuba Šindly
z Bílkov, čp. 21.
* 7.4.1757 v Bílkov
padl ve válce

jejich děti:

Magdalena * 13.12.1787 v čp. 10.

V. Karel * ~~Antonína~~^{13.2.1789} v čp. 6 + 15.5.1855
František * 21.8.1791 v čp. 6.

Karel se oženil 14.2.1816 s Magdalénou, dcerou Jakuba Matouška ze Žděři -
nova č. 27, kdežto však zemřela 5.5.1823. Dívka manželskou Annou rovn.
Fialová se Žďárci jej překlila, zemřela 3.5.1863 ve stáří 72 let.

Další generace jsou už zaniklé.

Kužle zde býjí ještě zmínka o rodině Martina Jancíčka, který
byl bráškem Jana v Bílkov č. 6. Narodil se 14.10.1712 a oženil
se 18.11.1738 s Magdalénou, dcerou Jana Jejkovského. Při svatbě
byla Mariána Mágnerová z Chotěvce, jejíž matka Anna pocházelala
ze mlýna v Bílkov. Nejaky čas žil Martin s rodinou ve Žďárci,
kdež se mu narodilo 5 dcer, Doruše, Kaška, Rozálie, Marie a Františka,
po r. 1751 se přesídlili do Bílkov čp. 10. Martin zemřel dne
17.12.1771 v Bílkov č. 10 ve věku 58 let. Kněze se nedákal, ale v svobodě
byl na svéj půdce. Byl píšťalkářem.

V té době v polovině sedlali 18. Ždi 3 rodiny Jancíčků v Dolní Huti,
asi v č. 18 a 3.

*) Králové č. 1 zemřela 40 leta Apolena Jancíčková z Bílkov po smrti oče Jana,
zemřelého r. 1792. Sloužila asi na faru.

Pojíško : Jan, syn Jakuba sedláka? a Doroty roz.? str. 6.
Lukas, syn Ondřeje a Anna, dcera Jana Vepřovského z Dolních Kusů,
Matej, syn Františka a Anna, sestra Františka? " "
Inni pocházelí si musí se Soběšovem, ač sedláci Jakub a Ondřej
byli lehce také v Karvavicih.

Vě mylně v Bílkové čp. 17. Žila okolo r. 1720 rodina

Jana Janáčkové.

Jana Katerina se vdala r. 1739 za Jana Urbanického z Chotěboře,
" Anna za " 1743 za Jindřicha Minora "
" František " 1747 za Jana Vepřovského z Hlavního Města,
" Magdalena " 1761 za Jana Terezie "

Mlynářem byl po otci Josef s manželkou Terezou, (zemřela 24.2. 1767.)
nimi se narodily děti: Jan Grmec * 1740

Toto všecky byly mlýny
v Sopotech. (č. 1.)

Ondřej	* 1743
Václav	* 1746
Karel	* 1752
Josfa Kurn	* 1769 (když byla zde raniny?)
Franšík	* 1772 "

Brother František byl asi mlynářem v Chotěboři.

Od r. 1772 je mlynářem Jan Janáček, žil až do r. 1792
s Katerinou, dcerou Jana Vepřovského, sezoně v Bílkové.

Zdejší jeho děti: Anna * 1774, František Vilém * 1775, Terezie * 1777,
a snad ještě další.

Katerina, která se stala chybí František Vepřovský z Dolních Kusů r. 1759,
a pocházel z mlýna Sopoty, byla dcerou Josefa Janáčka. Tomu
mlýnu č. 1 byl po tom mlynář Karel J. s Terezou, kdežto v Bílkové
č. 17 byl protomlynář Jan J. s Katerinou, roz. Bělinskovou.
Z matrik zatím nelze vidět, kdy ujali Janáčkové mlýn v Bílkové, a
odkud byl mlynář Jan okolo r. 1720. Čida se, že před ním zde byl jak
Prcháčka. Z toho rodu byl také mlynář ve Vojn. Městci.

Budu by asi bákové povídá přehled všech Janáčků, ovšem podle jejich
záznamů na základě pozemkových knih.

* při úmrtním zápisu Terezie je označena jako žena J. s. Janáčka ze
mlýna Sopoty, 55 let.

Některé zajímavé zápisy z matrik

5. 8. 1702 Jan Janaček ze Sobinova pohřben v C. Marie v Sopotech - starý neudáno. Podle sakristy
zápisu je ležko záradil na správné místo v nadokemenu.
23. 3. 1709 zemřel Jan Štěpán, in paro dleho Petříků u sv. Řečené - 54 let
15. 1. 1710 Jan Janaček se utopil v Řece, 40 let (nar. sedmáři 1660.)
2. 1714 zemřel Jan Vondráček ze Sobinova, 60 let, učitelský sedlák! "
14. XI. 1716 zemřel Jan Štěpán Bedřich Antonín Zoubek, t. 1741 farář Unger, 38 let.
22. XI. 1730 Tomáš Janáček ze Sobinova náhle zemřel, ale byl u svatosti před Náhly (60 let.)
30. 1. 1733 zemřel Jakub Janáček z Mirovnic, 66 let (nar. sedmáři 1667) " 1687
23. 4. 1738 " František " ze Sobinova 51 let (" " 1697)
28. 5. " Ondřej " " 41 let (" " 1697)
- R. 1749 ženil Antonín Chudimský kantor v Sopotech (Jr.)
- R. 1664 založil nejstarší matriku v Kružově za faráře P. Dr. J. J. Vincence Palmera,
a buď on, nebo kantor, ti daleké povahy matriky za odměnu poznámenal zajímavé:
- " 28. 4. 1667 povolal ještě Pán Buň z Lohenovice Michaela Václava ze Žďárce, aby
ještě zvoniti 23. března, (slovo nečitelné, nebo snad latinské, avis = děd) byl jist ziv
jiště 5 neděl. Pohřbený vzdou při měst. Kružemburku. Zvony panu zazvonily o půlnoci,
kdyžmu jsou zvonily." — To asi slýšel jen ten nemocný. Inak se to považovalo za
predzvuk smrti.
- Ale můj známý děkan v Žamberku mi říkal p. 1940, že když tam věnička r. 1938
a zde zahrála Eustachy (pohřbení září), že tehdy, — nevím už když den, — da na
svatku 28. 9. cí jindy, zvonily na kostele sv. Václava panu v novi zvonily. Když měl
jen on a kostelník, když mu vrdil, že ani on ani nikdo jiný, když k věci nezavíděl.
Nedovedl si to vysvětlit.
- Podobný zvláštní úkaz se dali měsíc před smrtí. Byl poletní,
slunecna výhoda neděle, vnočata si hrála na dvorku po obědě. V noč měl zvláštní
sen, všechno bylo světlo, ale všechny vylezaly z ulic. Ráno se vypravoval ženě. Oběd pak
nemohla usavit, nešel moud a bral hledal příčinu, a viděl, že se čtyři drdlovi
vedení zůstaly nad dvorkem jen jediný, ostatní 3 byly přehalene na dvorku.
Opravil poznámenal: To byl asi pohřebný vrah! " Naslědil se mi neslak, nikdo
tam právě nebol, ani nic krvavého. Když řekal, že přijde starosta městečka v
oběd všechny v zimě zazvonila ohně. Bral pak byl poně matrici, když se chystal
do kostela o 1. neděli adventní 27. XI. 1677.)
- R. 1781 24. zemřel Fr. Janaček, salick v Kružově, č. 33. 86 let; zapálen (far. 1695.)
- por. 1782 zemřel Jan Janaček, ve Vortové č. 11, byvalý mlynář ex rebus 88. ročník (far. 1694)
28. 1. 1790 " Lukáš Janaček, souzen v Kružově č. 34. 83 ročník (katech.) († v 1797)
4. 8. 1791 " Václav " " c. 62 (2. lež fiktivní myslí) († v 1797)
- Po r. 1780 ve Žďáři č. 7. žil kadař Pavel Janaček s manželkou Josefou,
" " c. 8 " sluka Václav Janaček " Dorotheou,
- po r. 1785 v Kružově č. 64 a pak v c. 149, svobodna malířka Maryna J., evang.
(zde, jako jinde po mnoha změnách přibyla nemanž. pravidlo.)
- v c. 34 okamžitě zústal kadař Ján a Anna. Dospělá v Josef a A. Rochasová).
- Séz po r. 1793 Josef a Anna a Žďárov jsou kadaři.

Vážený pán,
p.Karel Janáček,
Sobíňov,č.31.

30.8.1978.

Vážený pane,

čas nesmírně utíká,zvláště když je stále co dělat.Od té doby,co jsme byli u Vás při pohřbu pana faráře, uplynul už víc než měsíc,a mezitím jsme byli zase na pohřbu velmi schopného kněze,teprve 52 letého P.Zemličky v Lomnici nad Popelkou za Jičínem.Pocházel z Chroustovic/vlastně z té farnosti,kde jsem byl jednou na pohřbu jeho maminky/před svátkem Nanebevzaté jel ještě něco zařídit na horu Tábor,kde se opravuje poutní kostel,a na přejezdu se srazil s vlakem;nedozvěděli jsme se,co se vlastně stalo.Učest na pohřbu byla veliká,jen kněží"strojovaných" asi 115, ještě jich bylo několik "v civilu".Město bylo velmi postiženo odpady po I.válce,ale dnes je to farnost živá,bylo to znát.

Musím Vám ještě jednou poděkovat za milé pohoštění a za všechno,co jsme pěkného viděli a slyšeli.Zmínil jste se také o své touze hledat v Zámrsku své předky,původ svého rodu v tamním archivu.Nevím,zda Vás k tomu nějak nepovzbudil kolega P.Mokrý,který mne dobře zná už mnoho let.Býval jsem kaplanem v Přibyslavi v letech 1937-41, v té době se právě chystal studovat gymnázium v Praze,a pak byl 8 let v mé rodné farnosti,když tam zavřeli mého souseda a spolužáka P.Řihu,který byl se mnou u Vás.Za války zkousil už také německý koncentrák pro kněze v klášteře v Zásmukách u Kouřimě.A měl na mále,že ho nepotkal Terezín,a v r.1955 zkousil asi ještě víc.R.1968 si ho však farníci vyžádali zpět,jenže nervy má už narušené a musí stále užívat léky,a bude mu teď na podzim už 70 roků.

Ať je tomu jakkoliv,rád jsem se Vám nabídl,že bych to hledání rodokmenu rád udělal pro Vás za Vás.Sice pro neustálé jiné zaneprázdnění v seljakou údržbou se těžko dostávám k takové práci, která je spíše oddechovou záležitostí,než nějakou dřinou,ale potřebuji se tam už vypravit,a poměry tam znám,i.pracovníky,kteří jsou velmi ochotní a rádi dodají na stůl potřebné folianty.A při té příležitosti bych se podíval na Vaše pradědečky.

Proto Vás prosím,napište mi laskavě údaje,kterými bych mohl začít hledání od některého zjištěného předka,který už je zapsán v tamních /tak zvaných "mrtvých/matrikách ,ty "živé",ze kterých se ještě vydávají doklady/rodné,oddací a umrtní listy/jsou totiž ještě na matričních odděleních NV,a postupně časem se tam také posílají.Měly by tam být už záznamy tak asi 90 let staré,ale prakticky končí tam ty staré matriky v některých farnostech nebo knihách teprve okolo r.1840 a pozdější tam ještě nejsou.Proto je potřeba překlenout tu vzdálenost a mezeru časovou a vycházet od záznamu,který tam bezpečně je už zapsaný.Zmínil jste se mi,že už něco máte,že roky jdou asi do poloviny 18.století/1750/.Proto Vás prosím,sdělte mi laskavě ta data svých předků,jejichž jména a původ chcete znát.Čím víc těch jmen uvedete,tím lépe. Především je potřeba vyjít od bezpečně zjištěného záznamu, jméno křestní,datum a místo narození a případně rodiče,nebo při snátku datum,místo a jméno manželky.Však jistě víte,jak se rodokmeny sestavují a kreslí,možná,že máte nějaké podobné doklady i k těm hezkým erbům,které jsem u Vás viděl.

Je dobré hledat také v pozemkových starých knihách

pod které panství Sobiňov patřil,zda snad ke Studenci,či ke Žďáru nebo Pohledu,a zda budou takové knihy zachovány.U nás na příklad je to po té stránce dobré,na zámku v Litomyšli /bylo to bývalé panství kláštera premonstrátů,pak biskupa,dále Kostků a ve 30leté válce bylo po Krumlovu a Pardubicích třetí největší v Č./se knihy zachovaly,dokonce nejstarší pergamenová kniha začíná r.1402.Horší to je na menších panstvích.V Nov.Hradech bylo panství asi 10x menší,Kostkové to zřídili z části bývalého zboží kláštera podlažického.Zámek byl prodán r.1904 a inventář odvezen,a z knih zachováno jen něco od r.1780,ostatní je ztraceno,a přece podle farních zápisů existovala gruntovní kniha z r.1660,na kterou se odvolával od roboty osvobozený kostelník.Z hromady papíru,kterou žid tehdy odvážel,si vzal školák,syn řídícího,asi 2-3 menší knihy,a v jedné jsem kdysi našel seznam poddaných jednotlivých vesnic z r.1602 a 1652,ve druhé byly zápisu převodu hospodářství závěti odkázaných v době napoleonských válek.Zajímavý doklad,jak mnoho mladých mužů tehdy padlo a pomřelo v různých lazaretech.

Zdá se mi,že Vaše farnost byla obnovena po zániku fary v husitských válkách poměrně pozdě,že před tím byly záznamy vedeny asi v Krucemburku,ale tam byla fara obnovena také až někdy koncem 17.století.A nevíte,kde by mohly být starší zápisu? Ale vzpomínám si,že v Přibyslaví také nešly záznamy příliš daleko,snad jen do 16. Zde u nás máme od r.1657,a starší záznamy odtud se najdou v okolí, některé docela až ve vzdáleném Brandýse,protože půl vesnice patřilo k tomu panství.Litomyšl má matriky od r.1618,Mýto ještě o něco starší. Ale to je spíše výjimka.

Domnívám se,že asi bývalé vrchnostenské poměry znáte dobře, a že mi tedy pošlete spolehlivé informace.Rád bych Vám vypsal vše, a to nejen o Vašem rodě,co naleznu,ale i o celých vesnicích okolí, nebo aspoň Vaší,a těch,v nichž žili Vaši předkové.Sdělte mi,jak si to asi představujete,co byste sám chtěl vypsat,budou-li tam takové prameny. Vaše fara má asi také pamětní knihu;to jistě znáte,a máte opsané.Jsou tam také záznamy díjménech kněží ze 14.století? Vzpomínám si,že jednou jeden farář z Pravnova/nyní Ransko/se tehdy dostal sem na naši stranu.Pamatuji se také trochu,že v tištěné kronice přibyslavské,kterou psal před I.válkou MUDr Půža,byla také několikrát zmínka o Sopotech nebo Sobiňově,rybnících tamních apod.To asi znáte. Když jsem na pohřbu viděl také známou varhanici z Trh.Kamenice,uvědomil jsem si,že to od Vás není ani daleko do Kocourova,kde mám vdanou sestřenici,rodiče jejího muže pocházeli tuším z borovské farnosti, a jejich stodola je prý zbytkem staré trýze tamních zemanů,kteří mají v T.Kamenici náhrobky a erby.A neznal jste snad Toníka Urbana z Polomi,jehož otec a bratr zahynuli v Terezíně na samém konci války? Ten po dobrodružném útěku našel úkryt na proboštství v Litomyšli,a když to tam praskalo a čekali štáru,dopravili ho ke mně,a skrýval se zde až do revoluce,pak na mé kole jel domů a zažil cestou přestřelku v Kamenici,kde tehdy přišel o život i kolega "Olan",• 2 roky starší spolužák a muzikant.Ještě si vzpomínám dobře na tu slavnost v kostelečku sv.Kunhuty v Polomi v lednu 1946,pro závěje nejely autobusy, a proto jsem musel odtamtud pěšky až k nám domů ,to byla taky skoro "partyzánská"cesta...

Nakonec Vás ještě prosím,abyste prominul,že třeba tu práci nebudu moci udělat hned,i když vůli mám dobrou,že to snad nějaký čas potrvá,a pak Vám chci ještě říci,abyste se neostýchal,máte-li ještě nějaké přání stran Zámrsku,nebo jiný dotaz.A sám Vás prosím,abyste nepočítal se žádným honorářem,opravdu nic nechci a nevezmu, jen bych Vám rád udělal trochu radost,a z ní pak bude mít snad i potěšení Vaše milá paní,naše laskavá hostitelka.

Žehnání Bohu oběma,
Příjem Malby,
569.51 Moravské čp.1,

P 18 Janeček

Stříbrná 27

c Janeček nové chalupy

1836 myslavice Matyj Želivský chlapec na vlasti 6 kop
opisul 1834 - 1843

1846 Jakub Želivský (po vlastním názvu) chlapec na vlasti 6 kop
opisul 1846 - 1859

X (1763 - 1772) Jan Želivský Selská 27
(1772 - 1782) František Želivský

1785 Jan Želivský Selská 27

2.

1848 o) František + Marie Janečková chlapec 170, ml. sl.

3 1858 Josef Valenta

1894 č) Marie Janečková 112

1894 Jan + Marie Janečková

1904 Anna Janečková 112

1934 Josef + Alžběta Janečková

1944 Alžběta Janečková 112

1954 Vratislav + Marie Janečková